

Högtidsstund med Dixie Talks tradjazz

ENKÖPING (EP)

Tradjazzvännerna fick sitt lystmäte när Enköpings musikklubb bjöd på en uppskattad konsert med Dixie Talks, som verkligen kan konsterna att spela tidstrogen New Orleansjazz, dixieland och swing.

Och visst satt det bra i Västerledskyrkans mysiga jazzcafé när bandet på allhelgonadagen stamgade in When the Saints go marching in och spelade så att instrumenten glödde.

Tradbandet Dixie Talks, från Örebro, har gett ut sin andra cd och turnerat i Kanada där de med sin spelglädje gjorde succé på festivaler och klubbar. Många av

låtarna som spelades under konserten var från skivan.

Informativt guidade bandets presentatör Benny Lawin publiken genom jazzens tidiga historia och bjöd på anekdoter om musikerlegender som ragtimmekungen Joseph Lamb, bluesens fader WC Handy, sopransaxens mästare Sidney Bechet och svenskättlingen Hoagy Carmichael. Eftersom bandet heter Dixie Talks och Benny dessutom gudabenådat trakterade både trombon och sopransax borde jag kanske hellre kalla honom för bandets språkrör (sax) eller taltratt (trombon).

Tidstrogen klang

Bandets sångfågel, Elisabeth Vallhagen, bidrog aktivt till den genuina orkes-

terklängen när hon med tidstrogen, ekivokt raspig röst personligt tolkade jazzklassiker som St Louis blues, C'est ci bon, Georgia on my mind, Bill Bailey, Won't You Please Come Home? och inte minst Povel Ramels Fat Mammy Brown.

Orkestern bestod i övrigt av Pelle Andersson trumpet, Kalle Ohlsson klarinett, BG Augustini tenorbanjo och sång, Micke Hagberg kontrabas samt Mats Eriksson trummor. Alla skickliga improvisatörer som till stil och uttryck kompletterade varandra väl.

Musikaliskt utnyttjade de låtarnas meloditeman, harmonik och stämningslägen. Särskilt minns jag Pelles trumpetsolon, till ex-

Dixie Talks - från vänster Kalle Ohlsson, klarinett, Mats Eriksson vid trummorna, Pelle Andersson på trumpet, basisten Micke Hagberg, BG Augustini, som kunde plocka banjo på det rätta sättet, och bandets presentatör Benny Lawin som trakterade både trombon och tenorsax när han inte bjöd på anekdoter om musikerlegender. FOTO: LARS WALL

empel i Rocking Chair, den härligt humoristiska soloduetten/duellen mellan Kalle på klarinett och Benny på sopransax i Bill Bailey, Won't You Please Come Home? och Mats trumsolo i samma låt. Men också BG fick utrymme att visa att han kunde plocka banjon på det rätta sättet. Mickes basgångar bar rytmiskt och harmoniskt upp blåsarnas ensemblespel, stundtals så

bra att jag kom på mig själv att imponerad fokusera på hans musikaliska basgångar före allt annat.

Flerstämmig körsång

Orkestern överraskade med att ibland brista ut i flerstämmig körsång och med två pärlor ur den svenska visskatten, Värmlandsvisan och Fritjof Anderssons paradmarsch av Evert Taube.

Bandets sångfågel, Elisabeth Vallhagen, bidrog aktivt till den genuina orkes-terklängen. FOTO: LARS WALL

Sammanfattningsvis: en mycket underhållande konsert med många spännande musikaliska överraskningar framförd av skickliga musiker med en stor portion spelglädje.

Håkan Wall